

Kalensko

OBČASNÍK PRO DOLNÍ KALNOU A SLEMENO

*2

2007

130 let hasičského sboru v Dolní Kalné

23. června vzpomene a oslaví Hasičský sbor v Dolní Kalné 130 let od svého založení; byl po Nové Pace druhým sborem tehdejšího okresu, a to zásluhou podnikatele Jana Noska a duchovního Josefa Sedláčka. Přečtěme si, co o této významné události v životě naší obce zapsal pokladník sboru Jan Říha v letech 1875-78 do Pamětní knihy hasičů Kalensko-Slemenských:

Dolní Kalná 1868 – o devět let později bude založen sbor hasičů kalensko-slemenských

„Když roku 1875 občané Dolno-Kalenští se usnesli seříditi řádnou pro obec stříkačku, jaké až do té doby Kalná Dolení postrádala a když stříkačka tato v měsíci srpnu toho samého roku do obce přivezena a po převzetí s ní zkouška za dobrou uznána byla: tuž v nejednom mladíku vznikla myšlenka zaříditi po příkladu jiných obcí řádný spolek hasičů, kteří by pomocí řádného tohoto nového stroje majetek a životy svých spoluobčanů dle jakýchsi pravidel či stanov před zhoubným požárem hájiti za úkol si obrali. Myšlenka tato nabyla konečně takového výměru, že každý, kdo jen dvě zdravých rukou měl, chtěl býti hasičem. Aby tedy tato dobrá myšlenka v zapomenutí nepřišla, sestoupilo se prozatím jakési komité, to jest spolek 3 nebo 4 místních mladších občanů, kteří se starali o to, aby když již to nejhlavnější co spolku hasičskému nevyhnutelně potřebné jest, totiž stříkačka - zařízení, také i potřebné ba nevyhnutelné náčiní hasičské zakoupiti se mohlo. Aby se toho snáze docílilo, sbírali oni občané jdouce od domu k domu dobrovolné příspěvky peněžitě. Způsobem tímto sebráno jest 44 zlatých, které poněvač k zakoupení náčiní hasičského nestačily, zatím do občanské záložny místní k úrokování vloženy byly. Vyskytlo se ovšem několik lidí takových, kterým zařízení stříkačky v ceně 600 zlatých po chuti nebylo, dodávajíce, že by i dvoukolová tedy mnohem menší stříkačka pro obec místní postačila. Že náhled lidí těch mylný byl, dokázáno v době krátké při vícero požárech dílem ve

vůkolí, dílem i v Kalné povstalých. Zatím však přikvapila zima a myšlenka k zařízení dobrovolného spolku hasičů zůstala na ten čas pouze myšlenkou.

Dnem 25. května 1876 vydán zákon, kterým se nařizuje všem větším obcím poříditi buď dobrovolný sbor hasičský nebo podobný sbor na útraty obecní.

Tím opět probuzena byla činnost jednotlivců k zařízení spolku. Nedostávalo se však peněz. Všelijak přemýšleno, jak by se sboru hasičskému na nohy pomohlo, nic však naplat - bez peněz není ani smrt.

Teprv roku 1877 chopil se myšlenky zařízení spolku hasičů pan Jan Nosek místní velkoobchodník. Vydáno provolání, kterým se všichni občané Dolno-Kalenští a Slemenští vyzývají, by ten, komu možno, ku spolku se hlásil. Aby se i méně majetným chuti dodalo, objednáno bylo mnoho stejných čapek, které každý ku cvičení nositi mohl. Skutečně čapky ty konaly pravý zázrak! V krátké době přihlásilo se 52 členů vesměs to mladších sil 37 z Kalné, 10 ze Slemena, 5 ze Ždírnice. Zajisté velmi skvělý to byl začátek pro náš mladistvý spolek. Pan Jan Nosek objednal z Nové Paky cvičitele pana Ulrycha, který v letní době cvičení pořadová s členy spolu předseval.

A aby členové spolku schůzím obecním desátníkem svolávání býti nemusili, zakoupil též pan Jan Nosek obyčejnou u všech spolků hasičských trubku, kteráž v rukou pana Václava Žižky výborné koná služby.

Při jednom takovém cvičení zvolili členové ze středu svého zatímni funkcionáře čili výbor a sice: za předsedu spolku pana Jana Noska, místopředsedu Josefa Šlejhara, náčelníka Jana Vrbatu, pokladníka Josefa Říhu a jednatele Václava Poura. Pod vedením cvičitele pana Ulrycha z Nové Paky dospěl tento náš mladičský spolek skutečně aspoň částečně tak daleko, že při nahodilých se pádech požáru poněkud zručnějším způsobem a dle jisté taktiky při hašení postupovati mohl.

Prostřednictvím opět pana Jana Noska objednáno bylo plátno na blůzy a každý od spolku seřídil sobě tento sice jednoduchý, avšak velmi praktický oděv. Zvláštní nepředvídanou náhodou sebrala se opět od jednotlivých pánů občanů značná peněžitá podpora ve prospěch spolku, který v nově dosazeném důstojném místním panu faráři Josefu Sedláčkovi velmi horlivého a činného příznivce nalezl. Dle vyzvání ze dne 2. listopadu 1877 odbývala se valná hromada za příčinou tou, aby stanovy spolku, které ochotně místním důstojným panem farářem Josefem Sedláčkem podle hasičů roztockých zpracovány byly údům přečteny, vysvětleny a k vyššímu potvrzení zaslány býti mohly. Stanovy ty zaslány byly po zpět vrácení od vysokého místodržitelství po nepatrné změně opět do Prahy ku potvrzení, kteréhož se jim také dne 30. července dostalo. Stanovy tyto přečteny budou opět na valné hromadě všem údům proto, aby každý člen nejdůležitější odstavce v paměť sobě vštípl a dle nich se též řídil.

V mimořádné schůzi 24. září 1878 usjednotili se čelnější členové spolku na tom, aby uspořádána byla jakási slavnost, čímž by založení spolku zasvěceno bylo. Jednohlasně usneseno, aby spolek na den 28. září 1878 o deváté hodině dopolední se shromáždil do bytu velitele pana Františka Paldusa (nyní Špetlovi) a odebral se s velitelem v čele do chrámu Páně Dolno-Kalenského, kde by slavným službám božím přítomen byl. Po ukončení pak služeb božích nechť všichni členové spolku slib věrnosti a poslušnosti do rukou velitele by složili.

Dne 28. září 1878 sešli se členové dobrovolného spolku hasičského v obyčejné místnosti, odebrali se pak do bytu pana velitele, načež s velitelem v čele hnul se průvod do chrámu Páně. Po slavnostním kázání přistoupil důstojný místní pan farář s asistencí k hlavnímu oltáři, oslovil jadrnou řečí celý spolek, připomenul krásný účel a spolu i těžkou úlohu každého jednotlivého člena a vyzval pana velitele, aby složil slib do rukou obecního starosty pana Josefa Šlejhara. Na to promluvil pan velitel k celému spolku, přičemž je vyzýval k vespolečné bratrské lásce a svornosti počemž následovalo skládání slibu. Nakonec udělil důstojný pan farář celému sboru církevní požehnání. Po ukončených službách Božích hnul se celý průvod do bytu nemocného dřívějšího velitele spolku pana Jana Noska, kdež tomuto vřelě díky za veškerou jeho činnost vzdány byly. Bůh dej zdaru našemu spolku!“

Kalenští hasiči po zásahu - zimní vychřice polámala stromy na hřbitově (leden 2007)

A ještě si připomeňme, jak probíhala oslava 50 let založení sboru tak, jak ji zapsal jednatel Josef Šimek:

„Toho dne po 12. hodině slunce hrálo příjemně, když tu o půl jedné zazněla trubka hasičská, svolávající členstvo k nástupu; skoro ze všech domků, chalup i statků hrnuli se členové v krojích plátěných i národních k místu určenému - k hostinci br. Jiřího Zaplatilka a i ostatní sbory, které se slavnosti naší zúčastnily. Po jedné hodině seřazení sborů i obecního zastupitelstva a pak odchod, který řídil br. velitel Stránský Josef, povellem „Vpřed“; vykročil průvod s hudbou na místo slavnostní, které z ochoty propůjčil starosta sboru Augustin Vaněk a občan Václav Kovář na jejich sousedící louce u splavu. Sbory stály seřazené před tribunou řečnickou a opět župní vzdělavatel po uvítání příbylých přátel a hostů přítelem Čenkem Šimkem, členem obecního zastupitelstva, ujal se slova a přednesl řeč hasičstvu užitečnou i poučnou, za kterou sklidil hlučný potlesk i souhlas. Po této řeči zanedlouho hlásí zvon z kostelní věže dle starého zvyku (dokud hasičských sborů nebylo) poplach: „Hoří!“ I přijeli na místo požáru označení občané, které řídil Bajer Jaroslav a hájili přinášením vody v konvích do staré stříkačky dřevěné, vypůjčené z obce Slemena, vodu a bylo viděti, jak těžko bylo čeliti požáru při tak nedokonalém toho času strojem.

Na to zazněly trubky hasičské a již naše stříkačka jubilejní starší číslo 2 přijíždí s hasičemi, aby zahájila činnost hájení sousedních budov. Též stroj číslo 1 zmotorizovaný následoval a s ním i náš dorost v počtu 17 jinochů se svojí stříkačkou velmi dobře se osvědčili při hájení. Co se týče stroje zmotorizovaného, ukázalo se, že bez námahy lidské síly dokázalo se výkonu největšího, neboť stroj vrhal vodu na nejvyšší bod; totiž hadice byla přímo na zvonici, odkud oknem na střechu kostela stříkáno bylo.

Slavnost zakončena v sokolovně věnečkem hasičským, který byl hojně navštíven a tím i pokladna naše finančně posílena byla. Dvorana sokolovny sotva se naplnila, ozval se z dále rachot bouře a netrvalo dlouho, bouře se přihnala se zdatným deštěm, takže několik těch hodin bylo snad skutečně popráno, že slavnost naše se nad očekávání zdařila, což uspokojilo naši hasičskou pokladnu za přispění bratrů Sokolů, kteří nám při slavnosti naší a i dámy takřka zdarma vše obstarali pro věc dobrou ruku v ruce s námi pracovali, za což již buď nehynoucí dík a vzpomínka.

Jest naším přáním, aby nadále ve shodě a bratrství jsme postupovali - jděme za heslem: Svornost, volnost, bratrství.“

(Z Pamětní knihy hasičů Kalensko-Slemenských vybral J. Bajer)

Zamyšlení bývalého starosty Sokola Dolní Kalná

V letošním roce je tomu již 145 let, co byl v naší vlasti založen SOKOL. V roce 1862 v tehdejší Rakousku vznikl spolek, dnes bychom řekli občanské sdružení, s názvem Sokol Pražský, který si vytýčil za svůj cíl povznesení českého národa jak po stránce tělesné, tak i duchovní. V Rakouském mocnářství, kde převládala tvrdá germanisace a česká národní svěbytnost byla potlačována, to byl vskutku revoluční čin. Heslo „V zdravém těle zdravý duch“, které vyhlásili zakladatelé SOKOLA Dr. Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner, se rychle ujalo. Byly zakládány další sokolské jednoty. Ještě v roce 1862 to bylo na příklad v Nové Pace a v Jičíně. V Dolní Kalné vznikl SOKOL v roce 1892. Máme tedy letos již 115. výročí.

SOKOL se velmi rychle stal vedoucí silou kulturního a společenského života měst a obcí. Sokolské jednoty se sdružovaly v okrsky a ty tvořily župy. Centrálně potom byla vytvořena Česká obec sokolská. Byl to SOKOL, který se stal největší organizací Českého národa a byl to právě SOKOL, který stál u zrodu samostatné Československé republiky v roce 1918. A byli to sokolové, kteří bránili nově vzniklý stát a pomáhali budovat jeho organizační struktury. Láska k vlasti, rovnost a demokracie - to byly základní ideály a zásady činnosti SOKOLA - a to byl také jeden z hlavních důvodů, proč byli členové Sokola často perzekuováni a pronásledováni rakouskou monarchií, to byl také hlavní důvod proč byl SOKOL rozpuštěn nacistickou okupací a proč byl SOKOL zrušen po roce 1948 a proč bylo mnoho sokolů žalářováno a utiskováno komunistickým režimem.

Naše Tělocvičná jednota SOKOL Dolní Kalná byla od svého vzniku vždy věrná ideálům zakladatelů Sokola a snažila se je prosazovat do života. Postupně se stávala nejvýznamnější organizátorkou nejen tělovýchovy, ale i kulturního a společenského života v obci. Jedním z jejích nejvýznamnějších činů

v celé její historii bylo bezesporu postavení vlastní sokolovny v roce 1924. Sokolovna se stala a je dodnes jakousi materiálně technickou základnou nejen pro tělovýchovu, ale i pro kulturní a společenský život obce. To bylo ještě umocněno přístavbou jeviště a dalšího technického zázemí v 70. letech minulého století. V tomto období byl SOKOL Dolní Kalná nejpočetnější organizací v obci. Více než 50 % občanů bylo členy SOKOLA. Sokolovna bývala denně naplněná cvičenci a to nejen dospělými, ale i velkým množstvím dětí všech věkových skupin. Byli jsme několikrát vyhodnoceni jako nejlepší organizace v okrese a dokonce i v kraji. Dvakrát jsme byli pověřeni uspořádáním okrskové spartakiády. Bylo to v roce 1980 a v roce 1990. Okrsková spartakiáda v roce 1980 byla zcela jistě největší akcí naší Tělocvičné jednoty v celé její historii a byla to zřejmě i největší veřejná akce v historii celé obce. Nacvičili jsme téměř všechny skladby, které se zde předváděly a celkově z naší TJ cvičilo 164 cvičenců. Bylo to vyvrcholení práce obětavých cvičitelů, kterým pomáhali i učitelé zdejší školy, včetně tehdejšího ředitele Bohuslava Petra. Mimořádnou vzpomínku je třeba věnovat zasloužilému cvičiteli Zdeně Šrajerové, která ve věku 77 let tehdy sama cvičila ve skladbě žen, ženy nacvičovala a ještě nacvičovala skladby s dětmi. Bez její obětavosti a elánu si úspěch této spartakiády lze jen těžko představit.

Spartakiády znamenaly také obrovské množství organizačtorské práce a technického zabezpečení. To bylo možné jen díky vzorné spolupráci s vedením obce a díky obrovskému nadšení nejen všech členů SOKOLA, ale i naprosté většiny obyvatel celé obce. Jak říká starosta obce Josef Klimenta „táhli jsme prostě všichni za jeden provaz.“

Tělovýchovná činnost SOKOLA v Dolní Kalné nespočívala jen na Spartakiádách. Ty byly vždy jen jakýmsi vyvrcholením. Důležitou roli sehrávaly i tělocvičné akademie a podobné akce, do kterých byla zapojena především mládež. Nejhlavnější byla trvalá aktivita jak dospělých, tak i dětí. A to je také vždy zárukou trvalé aktivity celé organizace.

Proto se dařilo i provozování dalších sportovních činností a organizování celé řady kulturních a společenských akcí, které znamenaly i dostatečný zdroj finančních prostředků na veškerou činnost. Některé hodnoty, stavby a inventář, které byly pořízeny při okrskových spartakiádách, slouží dodnes nejen Sokolu, ale i celé obci.

Domnívám se, že při hodnocení výročí 115 let Sokola v naší obci je možno konstatovat, že posledních 30 let bylo obdobím veliké aktivity, které patří v celé historii Sokola k obdobím nejvýznamnějším, a že přispělo k obohacení života celé obce i jejích občanů. Osobně cítím hrdost nad tím, že jsem mohl být u toho. O to více mne trápí a zneklidňuje současný stav, kdy v sokolovně nejsou téměř vidět děti a tělocvičné aktivity dospělých jsou zcela minimální.

Proč na Vsesokolský slet nacvičovali jenom muži? Čím to bylo, že při dřívějších sletech a spartakiádách byli naši předchůdci tak aktivní? Vždyť pořád platí „v zdravém těle zdravý duch.“ Proč je málo cvičitelů, proč rodiče nemají zájem, aby jejich děti měly dostatek vyžití v kolektivu cvičenců. Vždyť to je přece nejlepší ochrana před problémy současné civilizace jako jsou drogy, gamblerství, kriminalita.

Proč došlo k odchodu fotbalistů a proč se to stalo způsobem, který s kamarádstvím a sportovní morálkou má jen málo společného a se zákonností a právním řádem to už nemá společného nic. Vždyť přece žijeme v právním státě.

Rád bych věřil tomu, že současný útlum je jen přechodný a že SOKOL opět dokáže pozvednout zájem o tělesnou výchovu a sport a že se sokolovna zase brzy naplní cvičenci všech věkových kategorií. Rád bych také věřil tomu, že členství v Sokole bude opět ctí pro každého občana.

Dne 19.4.2007 se konala výroční valná hromada župy v Jicině. Na ní bylo provedeno podrobné hodnocení dosavadní činnosti Sokola a nastíněn výhled do budoucna s nabídkou moderního programu pro tělesné a duchovní zdraví. Do předsednictva župy byl zvolen Jiří Drahoňovský a do revisní komise Jaroslava Šrajerová. Na této valné hromadě bylo též provedeno vyhodnocení a ocenění zasloužilých členů. Z naší TJ obdrželi medaili „Za obětavou práci 3 členové – Milan Devátý, Vladislav Nosek a Im Memoriam Zdena Šrajerová. Všem oceněným poděkoval i zástupce kraje a senátu. Valná hromada byla ukončena společným zazpíváním písně „Lví silou, vzletem sokolím kupředu kráčíme ...“

Na závěr proto vybízím nejen členy Sokola k naplnění Tyršova hesla „Tužme se!“

(Vladislav Nosek bývalý starosta TJ SOKOL Dolní Kalná)

SOKOLOVNA, výměna střešní krytiny

Sokolovna v Dolní Kalné byla vystavěna v roce 1924 své-
pomocí členů Sokola i celé obce. Se stavbou se začalo na jaře
a již na posvícení 28. září se v sokolovně tančilo. Později byl
přistavěn postranní balkon a jeviště, vytápění bylo předěláno
na ústřední a v roce 1996 na plynové.

Za těch 82 roků viděla sokolovna hodně cvičenců, tančících
a řadu akcí, které se tady konaly pro celou obec i okolí, pro všechny
organizace, které zde vykazují společenskou činnost.

Střešní krytina měla betonové tašky, a tak se nelze divit,
že za 82 let došlo k jejich zvětrání a při silných deštích, či
tání sněhu, do sálu zatékalo. Proto bylo nutné tašky vyměnit.
A tak, když byla možnost požádat Českou obec sokolskou
o dotaci, výbor TJ Sokol toho využil a zažádal o příspěvek
na novou střešní krytinu. ČOS přidělila 300.000,- Kč, když
obnos do konce roku vyčerpají a část bude TJ hradit z vlast-
ních zdrojů. Výbor TJ dostal také příslib finanční výpomoci
od Obecního úřadu Dolní Kalná.

Vše bylo projednáno s místním klempířem a členem TJ
Vojtem Dresslerem. Pustil se do výměny krytiny s pomocníkem
Milanem Cermanem a za pomoci brigádníků z řad členů Sokola
i ostatních občanů na podzim 2006. Počasí práci přálo a ta šla
rychle kupředu. Nejdrívě shodili staré betonové tašky a pak na
zdravé trámy přibili nové latě a položili krytinu zn. Bramac.
Pokládání krytiny se zúčastnilo větší množství brigádníků.

Opravena byla také věžička na střeše budovy, která slouží
k odvětrání sálu. Klempíři v ní našli ukrytý dopis, ve kterém
bylo napsáno, že věžičku v roce 1924 plechoval místní klempíř
pan Vydra (klempířskou živnost měl v budově, kterou
nyní vlastní pan Kilian).

Na celou střechu peníze nestačily, část střechy v čele budovy
na výměnu krytiny ještě čeká. Na opravu bylo dosud vyčerpáno
300.000,- Kč od župy ČOS, obecní úřad přispěl částkou 90.000,-
Kč a z vlastních prostředků TJ 39.620,- Kč.

Věříme, že se výboru TJ podaří dát dohromady chybějící
finance a letos se sokolovna dočká kompletní střechy.

Díky Vám, kteří jste se této úspěšné akce zúčastnili a posta-
rali se o dalších aspoň 100 let úspěšného provozu sokolovny.
(Milan Devátý)

Téma: Odpadní vody

Jak je to ve skutečnosti s vypouštěním odpadních vod z domácností

27.4.2007, Zdroj: Ministerstvo životního prostředí

Povolení k vypouštění odpadních vod z domácností vyvolává
v poslední době řadu nejrůznějších mýtů, dohadů a spekulací.

Domácnost, která není napojena na kanalizaci v obci s ná-
sledným čištěním odpadních vod, se musí o odpadní vody
nějak postarat sama. Má tři možnosti řešení: žumpu, septik
s biologickým stupněm čištění nebo domovní čistírnu odpad-
ních vod. Každá možnost má své výhody i nevýhody.

Aby nedošlo při vypouštění odpadních vod k ohrožení zdrojů
pitné vody, je nutné zachovat minimální vzdálenost septiku
nebo domovní čistírny od studny. Tato vzdálenost závisí na pro-
pustnosti podloží. V případě málo propustného prostředí (např.
hlíny, spraše, jílovité zeminy, silně zahliněné štěrky a písky) je
to alespoň 5 m, v případě propustného prostředí (např. štěrky,
písky, sutě) nejméně 12 m. Propustnost prostředí by měl znát
příslušný vodoprávní úřad nebo hydrogeolog.

Pokud odpadní vody ze septiku nebo z domovní čistírny
odcházejí přímo do potoka nebo do řeky, jedná se o vypouš-
tění do vod povrchových a povolení je nutné.

Jestliže se odpadní vody ze septiku nebo z domovní čistír-
ny zasakují do půdy (např. trativodem), jedná se o nepřímé
vypouštění do vod podzemních a i k němu je třeba povolení.
Vypouštění odpadních vod do vod podzemních lze povolit pouze
u rodinných domů nebo staveb k individuální rekreaci.

Pokud povolení k vypouštění odpadních vod do vod povr-
chových nebo podzemních člověk již má, je důležité vědět,
kdy nabylo právní moci. V případě, že to bylo před 1. lednem
2002, přestane toto povolení platit na konci letošního roku a
do 1. července 2007 je nutné si zažádat o jeho prodloužení.
Úřad povolení prodlouží, pokud se nezměnily podmínky,
za kterých bylo vydáno. Kdo to nestihne, musí si zažádat o
povolení nové.

Ze zákona č. 254/01 Sb. (vodní zákon) vyplývá povinnost
mít povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrcho-
vých nebo podzemních. Pokud vlastník objektu žádné takové
povolení nemá, a přesto vypouští ze své nemovitosti odpadní
vody do vod povrchových nebo podzemních, je nutné toto
vypouštění zlegalizovat.

DOPORUČUJEME:

vlastníkům či uživatelům objektů, aby žádosti o povo-
lení k vypouštění odpadních vod podávali na pověřeném
Městském úřadě ve Vrchlabí, Radnice - odboru regionálního
rozvoje a životního prostředí. Vzhledem ke složitosti celého
řízení je možné, že nebude žádost zcela úplná či správná.
I přesto je dobré žádost podat, aby byla úřadem zaregistrová-
na. Žadatel bude vyrozuměn o případných chybějících pod-
kladech, nepřesnostech a zároveň mu bude stanoven termín
k doplnění žádosti.

Formulář k žádostem o povolení k vypouštění je k dispozici
buď na vodoprávním úřadě nebo jej lze stáhnout na interne-
tových stránkách www.zanikpovoleni.cz.

ŽUMPA – je bezodtoková jímka, což znamená, že musí být vodotěsná a nesmí z ní unikat žádné odpadní vody. Je buď betonová nebo plastová. Výhodou žumpy je, že k ní není třeba povolení k vypouštění odpadních vod. Určitou nevýhodou je nutnost zajistit pravidelné vyvážení žumpy fekálním vozem do čistírny odpadních vod.

Kdy si pořídít žumpu: Tam, kde není kanalizace, kde je problém získat povolení k vypouštění zejména do vod podzemních a u domů využívaných jen zřídka. Podmínkou je, aby k žumpě mohl zajet fekální vůz.

Pořizovací cena: podle velikosti od cca 15 000 Kč

Cena za vyvážení: okolo 1000 Kč za jeden odvoz (doporučujeme uschovávat doklady o vyvážení)

Stavební povolení: Je třeba. Vyřizuje příslušný stavební úřad, správní poplatek 300 Kč, na podzemní stavby do 300 metrů čtverečních zastavěné plochy a hloubky 3 m stačí pouze ohlášení stavby stavebnímu úřadu.

Povolení k vypouštění: Není třeba, v případě žumpy nejde o vypouštění odpadních vod, ale o jejich shromažďování.

SEPTIK S BIOLOGICKÝM STUPNĚM ČIŠTĚNÍ – má obvykle několik komor (dvě, nejčastěji tři) a funguje jako usazovací nádrž, ve které se odpadní vody předčistí tím, že dojde k usazení kalu, který je pak nutné jednou ročně odčerpat. Předčištěné odpadní vody ze septiku se přepadem vypouštějí buď trativodem do půdy nebo přímo do potoka či řeky. Samotný septik není dostatečně účinný a odpadní vody, které z něj vytékají, je třeba ještě biologicky dočistit.

Neznamená to ale, že si každý majitel septiku musí pořídit domovní čistírnu odpadních vod. V mnoha případech postačí doplnit septik o biologické čištění, např. zemní filtr, který může být pískový. Ceny zemních filtrů jsou dány jejich velikostí, kolem 5 000 Kč na kubík. Vhodně navržený septik ve spojení se zemním filtrem je stejně účinný jako správně provozovaná domovní čistírna.

Kam se hodí: Tam, kde není kanalizace, majitel domu nechce investovat do domovní čistírny nebo nechce platit za časté vyvážení žumpy, velmi vhodným řešením je v případě staveb k individuální rekreaci.

Cena za vývoz kalu: okolo 1000 Kč, cca jednou ročně.

Stavební povolení: Je třeba. Vyřizuje (i dodatečně) vodoprávní úřad. Správní poplatek 300 Kč

Povolení k vypouštění: Je třeba. Vyřizuje vodoprávní úřad (bez správního poplatku).

!!! Pokud je septik postavený na „černo“, bez jakýchkoliv dokladů či povolení, je třeba před podáním žádosti o povolení k vypouštění odpadních vod na vodoprávním úřadě zlegalizovat stavbu septiku.

DOMOVNÍ ČISTÍRNA ODPADNÍCH VOD – pro rozhodnutí pořídit si domovní čistírnu je třeba znát počet osob na ni připojených a způsob využití vyčištěné vody. Možné jsou i ČOV až pro 50 připojených obyvatel, tedy pro více domů.

Kam se hodí: Tam, kde není kanalizace, objekt je užívaný k trvalému bydlení a majitel nechce platit za vyvážení žumpy.

Pořizovací cena: pro čtyři připojené obyvatele kolem 50 000 Kč.

Je nutné také počítat s provozními náklady, zejména na spotřebu elektrické energie.

Stavební povolení: Je třeba. Vyřizuje (i dodatečně) vodoprávní úřad. Správní poplatek 300 Kč

Povolení k vypouštění: Je třeba. Vyřizuje vodoprávní úřad (bez správního poplatku). (oú)

Zprávy z obce:

Jednání obecního zastupitelstva

(plné znění usnesení z veřejného zasedání je zveřejněno na obecních stránkách www.dolnikalna.cz)

Na veřejných zasedáních 7. 3. a 30. 5. 2007 se obecní zastupitelstvo Dolní Kalné mimo jiné usneslo na:

- Schválení Závěrečného účtu obce včetně příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Dolní Kalná za rok 2006.
- Vypracování zadání územního plánu obce panem Lubomírem Vlachem.
- OZ uložilo starostovi nárokovat částku vynaloženou na opravu hrobů na hřbitově po vlastníku spadlých stromů (Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Trutnov).
- Schválilo přijetí darů ve výši 50 000,- Kč na hasičské auto od Kalenské zemědělské, a. s. a Královéhradeckého kraje 47 000,- Kč na zřízení sportovní plochy pro děti před OÚ.

Zastupitelstvo se dále zabývalo zpracovanou studií rekonstrukce koupaliště (k nahlédnutí na www.dolnikalna.cz). V návaznosti na studii bylo zadáno vypracování potřebné projektové dokumentace. Zmíněn byl také stav místních komunikací. Výsledkem je schválení úprav těchto úseků: komunikace na „Homol“ (Kalenský); komunikace před p. Karáskovou; výstavba komunikace v nové zástavbě „U Panenky Marie“ a slemenská komunikace u Holáňových.

Obec se stala členem svazku Krkonoše – svazek obcí o měst.

Mezi další činnosti místního obecního zastupitelstva patří získávání informací o možnosti finančních zdrojů (národní i nadnárodní), pokračování v jednáních o možnostech obnovy lyžařské vleku, spolupráce na územním plánování, snaha o opravy objektů „Záložna“ a kostel s hřbitovní zdí. (hz)

Dolní Kalná podpořila akci „Vlajka pro Tibet“

Vyvěšení tibetské vlajky představuje symbolickou podporu utlačovanému národu, který již desítky let žije v nesvobodě. My jsme si

komunistickým režimem také prošli, proto je naší morální povinností svou svobodu chránit a snažit se ji prosazovat pro všechny obyvatele této Země. Z toho důvodu 10. března již tradičně vlají tibetské vlajky se sluncem ve svém středu a sněžnými hory pod horami na mnoha místech České republiky. Připomínáme si tak krvavě potlačené povstání ve Lhase v roce 1959.

CO SE V TIBETU STALO?

Po vpádu čínské armády na území Tibetu v roce 1950 a postupném obsazení celého území začali Číňané budovat strategické silnice vedoucí do Tibetu a posilovat tam své vojenské a policejní jednotky. S rostoucí vojenskou převahou se začal stupňovat nátlak na tibetskou vládu i na obyčejné Tibeťany. Agresivní politika Číňanů po vpádu do Tibetu v roce 1950 nakonec vedla k lidovému povstání, které vypuklo ve Lhase 10. března 1959. Povstání bylo krvavě potlačeno a dalajlama byl donucen opustit Tibet a uchýlit se do indického exilu.

Bilance „úspěchů“ čínské invaze je známá: 80 000 mrtvých během vojenského vpádu v důsledku zásahu proti povstání v roce 1959. Přes milion Tibeťanů zemřelo ve věznicích, pracovních táborech nebo při hladomoru. Neustávající odliv Tibeťanů do exilu dosahuje již 120 000 uprchlíků. Z více než 6 000 klášterů, chrámů a svatyní, v nichž žilo téměř 600 000 mnichů a mnišek, zůstalo pouhých třináct, cenná umělecká díla byla vyplněna a rozprodána. Komunistická totalitní moc krutě omezila základní práva Tibeťanů na svobodu vyjadřování, užívání mateřského jazyka, pohybu, náboženství.

CO SE V TIBETU DĚJE DNES?

Od 80. let v Tibetu dochází k určitým náznakům uvolnění politických poměrů, ale zároveň se prohlubuje ničení země. Vojenskou okupaci země nahradila okupace ekonomická. Největší hrozbu pro Tibeťany a jejich jedinečnou kulturu je dnes státem organizovaný a podporovaný masový příliv čínského obyvatelstva do Tibetu. V Tibetu jsou nadále porušována základní lidská práva, včetně svobody vyjadřování a vyznání. Jsou odtud stále hlášeny případy svévolného zatýkání a mučení. Úřady zavírají školy, které se snaží o udržení tibetské kultury, jazyka a náboženství. Čínské školy přitom v Tibetu neplní svou základní funkci a mnoho Tibeťanů zůstává negramotných. Zdravotní péče je nedostatečná, a tak se v Tibetu dodnes umírá na nemoci jako zápal plic či tuberkulóza. (hz)

Co přinesla návštěva poslance?

Obec Dolní Kalná pozvala na pracovní návštěvu poslance pana Ing. Jiřího Hanuše.

Pan Ing. Jiří Hanuš (KDU-ČSL) je poslancem Parlamentu České republiky za Královéhradecký kraj. Je členem Zemědělského výboru, Volebního výboru a Rozpočtového výboru Parlamentu České republiky. Společně se svoji asistentkou paní Jitkou Hejzlarovou nás navštívili dne 16. dubna 2007. Návštěva proběhla za účasti většiny členů zastupitelstva, kteří tak využili možnost seznámit hosty s aktuálním děním v obci a nastínit plány do budoucna. Odmítnuta nebyla ani osobní procházka centrem obce, včetně návštěvy místní základní školy, hřbitova a detailní prohlídky kostela. Mezi zúčastněnými vládla po celou dobu návštěvy přátelská atmosféra a shoda v mnoha názorech. Výsledkem jednání je reálná šance získat finanční pomoc, a to nejen z krajských prostředků. Vše však záleží na koordinaci a vývoji právě započaté vzájemné spolupráce. (hz)

Starosta obce Josef Klimenta a pan poslanec ing. Jiří Hanuš na procházce obcí

Proběhlo tradiční setkání našich nejstarších

V pátek 23.3.2007 se sešli dříve narození v sokolovně, aby si popovídali se svými vrstevníky. Předávali si zkušenosti, jak léčit své nemoci, které v těchto letech již každý má. Děti zdejší školy pobavily pěkným vystoupením babičky a dědy, kteří jim s chutí zatleskali. Po občerstvení si společně zazpívali a někteří i zatancovali při hudbě Oldy Horáka a Pepy Noska. Děkujeme obecnímu zastupitelstvu za příjemné odpoledne a těšíme se na příští setkání. (Milan Devátý)

Při setkání důchodců panovala tradičně dobrá nálada

Vítání občánků

Dne 16. 5. 2007 jsme mezi sebe srdečně přivítali nově narozené děti:

- ✿ Valentýna Vaňková – narozena 14. 11. 2006
- ✿ Jakub Vondra – narozen 28. 11. 2006
- ✿ Oliver Vysoudil – narozen 13. 12. 2006
- ✿ Magdaléna Fejtová – narozena 8. 2. 2007

Naši osmdesátníci

Dodatečné blahopřání občanům z Dolní Kalné a Slemena, kteří v uplynulém období oslavili své narozeniny začínající požehnanou osmičkou. Mezi oslavence patří:

- ✿ Jaroš Josef (Dolní Kalná č.p. 12)
- ✿ Trejbalová Marie (Dolní Kalná č.p. 17)
- ✿ Valeš Jaroslav (Slemeno č.p. 45)
- ✿ Devátá Marie (Dolní Kalná č.p. 6)
- ✿ Karásková Jarmila (Dolní Kalná č.p. 154)

- ✿ Mašková Zdenka (Dolní Kalná č.p. 152)
- ✿ Ryba Jaroslav (Dolní Kalná č.p. 54)
- ✿ Kordová Marie (Dolní Kalná č.p. 168)
- ✿ Běhounek Josef (Dolní Kalná č.p. 45)

Všem srdečně blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví.

Obecní úřad Dolní Kalná a kolektiv autorů

Výzva MS Bor

Vážení spoluobčané Dolní Kalné, je červen a to je období, kdy v přírodě většina spárkaté zvěře klade mláďata, objevují se druhé vrhy zajíců a zpěvné ptactvo vyvádí mláďata. Na této mladé zvěři dovedou způsobit citelné škody nejen toulaví psi a kočky, ale i člověk svými aktivitami v zemědělství či turistice. A proto Vás žádáme, abyste své domácí mazlíčky při procházkách krajinou měli vždy řádně uvázané na vodítku, nenechávali je volně potulovat po loukách a lesích. Tuto povinnost majitelům domácích zvířat ukládá zákon o myslivosti 449/2001Sb. §10 odst.1, kde se mimo jiné praví: „Je zakázáno vlastníkům domácích zvířat, včetně zvířat ze zájmových chovů a zvířat z farmových chovů zvěře, nechat volně pobíhat v honitbě mimo vliv majitele nebo vedoucího.“ Porušování tohoto zákona se stále častěji objevuje a věřte, není smutnějšího pohledu než na plnou srnu strženou toulavým psem, v jejíž útrobách se nalézá nenarozený plod. Stačí škody, které na zvěři napáchají motorová vozidla na silnicích i mechanizace při sklizni zemědělských kultur. S přáním mnoha slunečných dní vám děkujeme za pochopení.

(Za MS BOR napsal Petr Matucha, jednatel)

CO TO JE?

Tuto otázku si v poslední době jako jeden ze zakládajících členů současného fotbalového klubu v Dolní Kalné pokládám často. Také nám v 60. letech minulého století chodilo fandit 30 – 50 lidí na mistrovská utkání. Nyní do krásného prostředí „Zádušáku“, který obec ještě zvýraznila provozováním koupaliště, kiosků a ubytovacích prostor v chatkách, přijde každý týden na mistrovská utkání obou současných mužstev minimálně sto až dvěstěpadesát fandů i fanynek z Dolní Kalné, Čisté u Horek, Horní Kalné, Horní a Dolní Olešnice i Slemena.

Nemohu nezmínit příznivce z té starší generace jako Vaňka Jana, Devátého Milana s chotí, Šrajera Václava a další. Z mladší generace skalních a dříve aktivních fotbalistů, např. Pavel Korda, Karel Navrátil, Karel Jiříčka, Josef Klimenta, Jan Vaněk, Jiří Stránský, Mirek Kalenský, bratři Noskové, Mirek Zaplatílek, Olda Horák a další. Všichni hráči i příznivci kalenského fotbalu jsou pod dirigentskou taktovkou informování a povzbuzování mistrem slova, hlasatelem, snad nejlepším v okrese - Pepíkem Stránským. Současným hráčům se musí v takovém prostředí hrát velice dobře, o čemž svědčí také dosažené výsledky v mistrovských utkáních.

Na moji otázku v úvodu již znám odpověď. Všem lidem se prostě v tom krásném prostředí líbí. Je to společenská událost, spojená s pěknými zážitky z fotbalu. Jen tak dál, ať se všem daří, hráčům i příznivcům FK Dolní Kalná.

(Bedřich Kovář)

Zimní příprava fotbalistů splnila účel

Téměř tři měsíce trvající zimní příprava, ve které jsme kádr „A“ mužstva doplnili (Dědek, Stránský Z. – D. Branná; Klenz, Junek – Jilemnice; Jiříčka T., Ježek – Studenec) se vydařila a mužstvo je na jarní boje v okresním přeboru dobře připraveno. Ve druhé fázi přípravy jsme sehráli sedm přípravných utkání a dosáhli nečekaně dobrých výsledků. Pětkrát jsme zvítězili (Hostinné 5:4, Studenec 2:1, Lužany 5:2, Staré Místo 7:0 a L. Bělohrad „B“ 4:0), jednou remizovali (Mostek 2:2) a jednou prohráli (Robousy 2:6). Herní projev mužstva byl dobrý, problém nebyl ani s docházkou či morálkou hráčů, spíše naopak. V mužstvu byla pohoda a již jsme se těšili na první mistrák a přáli si, aby forma z přípravy vydržela.

Fotbalistům se vstup do jarní části vydařil

7. dubna byla zahájena jarní část okresního přeboru, na kterou se naše áčko v zimní přestávce posílilo a velmi dobře připravilo. V prvních osmi jarních kolech jsme čtyřikrát zvítězili (s Zaclěrem 4:0, v Bílé Třemešné 3:0, s Volanovem 1:0 a ve Vrchlabí 2:0), jednou remizovali (s Jánskými Lázněmi 2:2) a třikrát odešli poražení (Ml. Buky 0:1, Horňák 0:3 a Podhůří 1:3).

Zatím nám v průběžné tabulce patří desátá příčka, ale soupeři za námi jsou v těsném závěsu. Ve zbývajících šesti kolech je ve hře ještě 18 bodů a já věřím, že deset získaných nám bude k záchraně v konečném zúčtování bohatě stačit. Spokojenost panuje i u našeho béčka, které na domácím hřišti ještě neztratilo ani bod, na hřištích soupeřů je to již horší. Mrzí zejména ztráty z Lampertic, Velké Úpy a Hajnic. O třetí třídu se naše béčko chce porvat. Prioritou však zůstává, aby hráli hráči, kteří se nevejdou do áčka, ale je potřeba, aby se v nižší soutěži rozehráli. Poděkování patří rovněž dolnokalenským příznivcům, kteří nejen na hřišti v Dolní Kalné vytvoří svému mužstvu tu pravou atmosféru.

(Za FK Dolní Kalná Tomáš Navrátil)

Hasiči oslaví 130 let

Bylo to v roce 1877, kdy se sešlo několik nadšenců z Dolní Kalné a ze Slemena a založili Hasičský sbor. Stalo se tak po nedobrych zkušenostech s neúspěšným hašením několika velkých požárů v Kalné a okolí. Přispěla k tomu i výzva samotného císaře, který dva roky před tím vydal výzvu ke svým poddaným, které vybízel, aby požární sbory zakládali. Škody, které tehdy požáry způsobovaly, byly obrovské.

Hasičský sbor v Dolní Kalné se hned od svého založení vyznačoval vysokou organisovaností a odborným výcvikem a maximálním využíváním moderní techniky. K tomu měl vždy pochopení od vedení obce. Již ve dvacátých letech minulého století měl ve své výbavě zmotorisovanou ruční stříkačku a od roku 1942 měl dokonce vlastní automobil se stříkačkou. Všechny okolní obce měly jen ruční stříkačky a k ohni je tahali koně. K současnému výročí získali hasiči v Dolní Kalné moderní cisternovou automobilovou stříkačku s elek-

trocentrálou a další technikou. To má jen málokterá vesnice. Oslavy tohoto významného výročí se budou konat v sobotu, 23. června 2007. Budou spojeny s výstavou starých fotografií a techniky, s ukázkami práce hasičů dříve a dnes. Bude i průvod obcí s hudbou a mažoretkami. Přijďte se podívat, přijďte s námi oslavovat, přijďte se pobavit.

PROGRAM OSLAV – SOBOTA 23. 6. 2007

- 12:30 Řazení průvodu na autobusovém nádraží
- 13:00 Průvod obcí k hasičské zbrojnici, po příchodu bude následovat vystoupení mažorettek
- 13:30 Slavnostní zahájení oslav
- 13:40 Vystoupení kapely Mladá dechovka z Jablonce n Nisou
- 14:15 Kankán v podání mažorettek
- 14:20 Vystoupení dětí z mateřské a základní školy Dolní Kalná
- 14:40 K poslechu a tanci hraje Pohřebanka
- 15:15 Ukázka zásahu profesionálních hasičů z Trutnova a asistenční služby ABA
- 16:30 Humorná hasičská scénka
- 16:45 Druhá část vystoupení Pohřebanky
- 17:15 Reprodukovaná hudba
- 19:00 Vystoupení country skupiny Kocábka,
- 22:45 Vystoupení skupiny Sklepmasters

Občerstvení po celou dobu oslav je zajištěno.

Zve výbor Sboru dobrovolných hasičů v Dolní Kalné

Pozvánka na zajímavý koncert

Tak pěkný kostel, jaký máme v Dolní Kalné, můžeme směle využít také ke kulturním účelům. V srpnu se v jeho prostorách opět sejdeme, abychom vyslechli představení smíšeného pěveckého sboru Bohemiachor. Z pestré palety repertoáru si vybere každý: toto hudební těleso ovládá jak klasiku od Čajkovského, Dvořáka či Bartholdyho, až třeba po Beach Boys nebo Robieho Williamse. Posluchači se mohou naladit při krátkém uvítacím vystoupení na dolnokalenském koupališti 10.8. od 18.00 hodin nebo na www.bohemiachor.sbor.cz. Samotný koncert proběhne 11.8. od 19.00 hodin v kostele sv. Václava v Dolní Kalné, vstupné dobrovolné. Všichni jste srdečně zváni.

(Eva Fejtová)

Kulturní akce v obci:

9. června 2007 – od 14,00 hodin.

CESTA POHÁDKOVÝM LESEM

aneb DĚTSKÝ DEN TROCHU JINAK

Pořádají dobrovolníci z Dolní Kalné a okolí. Akce se koná na koupališti (areál Autokempu)

Program: cesta pohádkovým lesem, soutěže pro děti, ukázky hasičského umění (včetně pěny), malování po autě. Občerstvení zajištěno, vstup dobrovolný.

Večer se koná zábava pro dospělé – hudba: DJ Pafka

23. června 2007

130. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V DOLNÍ KALNÉ – pořádá SDH Dolní Kalná

Program: výstava starých fotografií a techniky, ukázky práce hasičů dříve a dnes, průvod obcí s hudbou a mažoretkami.

V neděli 24. června 2007 od 16,00 hod.

„KOUZELNÉ BUCHTY A LÁSKA CO HORY PŘENÁŠÍ“

Vystoupení ochotnického souboru z Čisté u Horek s představením pohádky v sokolovně Dolní Kalná.

Vstupné: dospělí: 50,-Kč / děti: 25,-Kč

29. června 2007

31. ROČNÍK 50 KM POCHODU „NOČNÍ VÝSTUP NA SNĚŽKU ZA VÝCHODEM SLUNCE“

Pořádá TJ Sokol Dolní Kalná

Start: 17,00 – 20,00 hodin od sokolovny v Dolní Kalné.

7. července 2007

NOHEJBAL V „BEJČÁRNĚ“

Pořádá Libor Tryzna – informace budou upřesněny na plakátech.

11. srpna 2007 od 19.00 hod.

SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR BOHEMIACHOR

Vystoupení v kostele sv. Václava v Dolní Kalné

10. srpna 2007 od 18.00 hod.

se uskuteční v areálu koupaliště v Dolní Kalné krátké uvítací vystoupení ke koncertu.

**Doplňující informace k plánovaným akcím a akce ostatní budou oznámeny buď rozhlasem nebo uvedeny na vytištěných letácích a plakátech organizátorů.*

.....

Víte, že...

Souhrnný přehled historie obcí Dolní Kalná a Slemeno je obsažen v knize Pepy Bajera – kalenského rodáka, židnického chalupáře a nyní pražského občana „KALENSKO“. Kniha má pro občany i pro mladou generaci velkou cenu. Její přečtení jistě každého obohatí o zážitky našich předků. Když si třeba přečtete na str. 18, jak vzpomíná Jan Junek, který se vrátil z 1. světové války, na pohled do našeho údolí... Jistě podobný pocit má každý, kdo se po letech vrací domů. Díky za tuto knihu, Pepo!

Je to dobrý dárek. Kdo si knihu ještě neкупil, neváhejte, na obecním úřadě je ještě k mání. Doporučuji!

(Milan Devátý)